

HOLLY JACKSON

—

SAVRŠENO UBOJSTVO:
DNEVNIK DOBRE CURE

NAKLADNIK

Egmont d.o.o.
Višnjevac 3, Zagreb

ZA NAKLADNIKA

Bruno Barbić

UREDNIKA

Ivana Mirošević

LEKTORICA

Paula Lesički

KOREKTOR

Bonislav Kamenjašević

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Blid

DIZAJN KORICA

Punkt studio d.o.o.

TISAK

Znanje d.o.o.
Zagreb, lipanj 2023.

NASLOV IZVORNIKA

Originally published in English by Farshore, an imprint of
HarperCollins Publishers Ltd, The News Building, 1 London Bridge
St, London, SE1 9GF under the title:

A GOOD GIRL'S GUIDE TO MURDER

Copyright © Holly Jackson 2019

Translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd

The author asserts the moral right to be acknowledged as the author
of this work.

Prijevod © za hrvatsko izdanje Egmont d.o.o. i Romana Čačija, 2023.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige
ne smije biti objavljen ili pretisnut bez prethodne
suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN: 978-953-13-2607-0

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001180891.

Holly Jackson

*Savršeno
ubojstvo:
Dnevnik dobre
cure*

S engleskoga prevela
Romana Čačija

PULS

Za mamu i tatu,
ova prva je za vas.

DIO I.

QAG

Prepoznajemo
akademska postignuća

ISTRAŽIVAČKI PROJEKT 2017./2018.¹

Broj pristupnika:

4169

Ime i prezime pristupnika:

Pippa Fitz-Amobi

Dio A: Prijedlog teme pristupnika

Ispunjava pristupnik

• Studijski programi ili područja interesa na koja se tema odnosi:

Engleski jezik i književnost, Novinarstvo, Istraživačko novinarstvo, Kazneno pravo

Radni naslov projekta

Opišite temu koju želite istražiti u obliku izjave/pitanja/hipoteze.

Istraživanje o istrazi nestale osobe Andie Bell u Little Kiltonu 2012.

Na temelju slučaja Andie Bell izradit će se detaljno izvješće o tome kako su tiskani mediji, televizija i društvene mreže postali neizostavni čimbenici u policijskim istragama. Istražit će se i implikacije medijskih izvještaja u prezentiranju Sala Singha i njegove navodne krivnje.

• Osnovne metode i izvori:

Intervju sa stručnjakom za nestale osobe, intervju s lokalnim novinarom koji je izvještavao o slučaju, novinski članci, intervjui s članovima zajednice. Udžbenici i članci o postupanju policije, psihologiji i ulozi medija.

¹ EPQ — *Extended Project Qualification* — istraživanje s temom po vlastitom izboru koje neki srednjoškolci u Velikoj Britaniji na završetku školovanja provode radi što uspješnije pripreme i stjecanja dodatnih bodova za upis na (bolja) britanska sveučilišta, op. prev.

Komentari mentora:

Pippa, kao što smo već razgovarali, odabrana tema je iznimno osjetljive naravi — u našem gradu dogodio se neopisiv zločin. Znam da te ne mogu odgovoriti, ali projekt se prihvaća samo pod uvjetom da se ne prijedu etičke granice. Trebala bi biti jako fokusirana pri izradi izvješća tijekom istraživanja, ne stavljati preveliki naglasak na osjetljiva pitanja. I da se razumijemo, **BEZ USPOSTAVLJANJA KONTAKTA** s ijednom od obitelji upletenih u ovaj slučaj. To će se smatrati kršenjem etičkih načela i tvoj će projekt biti diskvalificiran. I nemoj previše naporno raditi. Želim ti ugodno ljeto.

Izjava pristupnika

Potvrđujem da sam pročitala i shvatila pravila iz obavijesti pristupnicima o postupanju u skladu s etičkim načelima.

Potpis:

Pippa Fitz-Amobi

Datum:

18./7./2017.

Jedan

PIP JE ZNALA GDJE ŽIVE.

Svi iz Little Kiltona znali su gdje žive.

Njihov dom bio je poput uklete kuće u gradu. Ljudi su ubrzavali korake dok su prolazili pored nje, a riječi bi im zastajale u grlima i zamuknuli bi. Djeca bi se uz vrisku okupljala na putu kući iz škole i međusobno izazivala da dotrče do ulaznih vrata i dotaknu ih.

Ali tu kuću nisu progonili duhovi, već ju je nastanjivalo samo troje tužnih ljudi koji su pokušavali živjeti kao prije. Nije to bila kuća koju opsjedaju treperava svjetla ili utvare koje uokolo razbacuju stolice, već kuća na kojoj su tamnim sprejem bile našarane riječi *Obitelj ološa* i na kojoj su prozori bili razbijeni kamenom.

Pip se oduvijek pitala kako to da se nisu odselili. Nije da su morali. Oni nisu učinili ništa loše. Ali nije joj bilo jasno kako su tako mogli živjeti.

Pip je puno toga znala. Znala je da je *hipopotomonstroskepialiofobija* stručni izraz za strah od dugih riječi, znala je da se djeca rađaju bez čašica koljena, znala je napamet najbolje citate Platona i Katona i da postoji više od četiri tisuće sorti krumpira. Ali nije znala odakle obitelji Singh snage da ostanu ovdje živjeti. Ovdje, u Kiltonu, uza sve te poglede razrogačenih očiju koje im upućuju, šapatom izgovorene komentare, ali ipak dovoljno glasne da ih se čuje, uza sve tračeve susjeda koji više ni ne prelaze u duže razgovore.

Posebno je okrutna bila činjenica što se njihova kuća nalazila blizu gimnazije u Little Kiltonu, koju su pohađali Andie Bell i Sal Singh i gdje će Pip krenuti u završni razred

srednje kad za nekoliko tjedana suncem opijeni kolovoz završi i započne rujan.

Pip se zaustavila i spustila ruku na ogradu pred ulazom u kuću i zbog toga se odmah osjećala hrabrijom od polovice gradske djece. Pogledom je pratila stazu do ulaznih vrata. Možda je bila dugačka tek nekoliko stopa, ali se od mjesta na kojem je stajala do ulaznih vrata činila kao nepremostiv ponor. Bila je to vjerojatno jako loša ideja. Već je razmišljala o tome. Jutarnje je sunce pržilo i osjećala je kako joj se traperice već počinju lijepiti za unutrašnjost koljena. Loša ili odvažna ideja. Najveći umovi povijesti ipak su uvijek radije savjetovali odvažnost nego sigurnost, a riječima bi pritom zamaskirali i one najgore ideje.

Prkoseći tom ponoru, odlučno je prišla vratima, zastavši tek na tren da se još jednom uvjeri u svoju namjeru, pa pokucala tri puta. Njezin ukočen odraz zurio je u nju sa stakla na vratima: duga tamnosmeđa kosa, svjetlija na vrhovima od sunca, blijedo lice i, unatoč tome što je upravo provela tjedan dana na jugu Francuske, bistar pogled zeleno-smeđih očiju spremnih na susret.

Vrata su se otvorila uz zveckanje lanca i dvostruki klik ključa.

»Da?« rekao je, stojeći iza odškrnutih vrata, podbočen jednom rukom na dovratnik. Pip je trepnula kako bi prekinula zurenje, ali nije si mogla pomoći. Toliko je sličio Salu: Salu koji joj je bio poznat iz svih onih televizijskih izvještaja i s fotografija iz novina. Salu koji blijedi iz njezina adolescent-skog sjećanja. Ravi je imao neurednu crnu kosu počesljanu na stranu baš kao njegov brat, guste obrve u izvijenom luku i kožu boje hrastovine.

»Da?« ponovio je.

»Ovaj...« Pip je prekasno namjestila onaj svoj izraz lica nevinašca kad je »uhvaćena na djelu«. Mozak joj je još uvijek procesirao informaciju da Ravi, za razliku od Sala,

ima rupicu na bradi kao i ona. I da je još više narastao ot- kako ga je zadnji put vidjela. »Hm, oprosti, bok!« Nespret- no je napola mahnula rukom i odmah zbog toga požalila.

»Bok?«

»Bok, Ravi«, rekla je. »Ja... ne poznaješ me... Ja sam Pippa Fitz-Amobi. Išli smo u istu školu prije nego što si je završio, ja sam nekoliko generacija iza tebe.«

»OK...«

»Mogu li te nešto na časak priupitati? OK, možda ne baš na časak... Jesi li znao da je časak stvarna jedinica za mjerenje vremena? To je djelić sekunde, dakle, možeš li možda odvojiti par uzastopnih časaka za mene?«

O, Bože, ovo joj se uvijek događalo kad je bila nervo- zna ili kad nije imala kamo pobjeći. Počela se razbacivati beskorisnim činjenicama zamaskiranim u loše dosjetke. A dogodilo bi se i ono drugo: nervozna Pip odjednom počne koristiti puno otmjenije riječi, zaboravi da pripada jeziku srednje klase i počne loše imitirati onaj profinjeni naglasak više klase. Kad bi inače ranije zapravo koristila »časak«?

»Molim?« upita Ravi zbunjeno.

»Oprosti, nema veze«, rekla je Pip i pribrala se. »Da- kle, radim na svom IP-u u školi i...«

»Kakvom IP-u?«

»Istraživačkom projektu. To je samostalni projekt koji radiš uz Program A-razine. Možeš odabrati bilo koju te- mu.«

»Hm, nikad nisam dotle dogurao u školi«, rekao je. »Završio sam čim je to bilo moguće.«

»Ovaj, pa, htjela sam te pitati bi li pristao da te inter- vjuiram za projekt?«

»O čemu se radi?« Tamne obrve nabrale su mu se i spustile prema očima.

»Paaa... o onome što se dogodilo prije pet godina.«

Ravi je čujno izdahnuo, a usne su mu se izvile u nešto što je nalikovalo početku ljutnje.

»Zašto?« rekao je.

»Zato što mislim da tvoj brat to nije učinio — i pokušat ću to dokazati.«